

PROPOSTES RADICALS DES DE PRIORAT CENTRE D'ART

De bombos i de bombes

Text: Núria Calvó
Foto: Marc Viaplana

“El projecte Priorat Centre d'Art inicia les seves activitats l'estiu de l'any 2006, amb l'objectiu d'establir un centre d'art contemporani a la comarca del Priorat. Com a preludi d'aquest futur centre s'han establert i iniciat una sèrie de línies que han de conformar les seves característiques i que es van desenvolupant progressivament; un conjunt d'actuacions que permeten la introducció de conceptes i formalitzacions multidisciplinàries inserits dins de la cultura contemporània(...) a l'entorn de tres eixos, que són la difusió, la producció i la recerca dins l'àmbit de la cultura contemporània i especialment de les arts visuals”.(1)

Aclariment: el “futur centre” havia de ser una impressionant construcció modernista que havia estat la casa senyorial de les mines de galena Bellmunt del Priorat, que porta anys tancada i que s'hauria pogut convertir en un paradís per a la creació i dinamització de tota mena de projectes inspirats... però, ai las! L'Ajuntament de Bellmunt no la va arribar a cedir mai, i segons va aparèixer a la premsa a principis de 2007, finalment es va adjudicar en concurs a una empresa per construir-hi un hotel de luxe. El projecte s'havia d'executar en un termini de dos anys, però a hores d'ara sembla ser que no s'hi han

dut a terme obres ni cap mena de moviment... Per això, un cop descartada la Casa de les Mines la programació impulsada per Priorat Centre d'Art s'ha fet itinerant i a hores d'ara ha visitat ja més d'una desena de pobles de la comarca. Priorat Centre d'Art és una iniciativa de l'Associació Comissariat, una banda d'activistes intel·lectuals que s'han passat les darreres tres dècades perpetrant tota mena d'esdeveniments artístics i culturals en general, remouent les entranyes i les neurones dels que passen de l'espectacle entès com a “més del mateix”. De fet, s'han anat guanyant la fama d'especialistes en “marcianades”, ja des de l'època en què treballaven l'art postal com a Sàpigues i Entenguis Produccions, Fills Putatius de Miró o Fills Putejats de Gaudí. L'origen és a Reus –sempre han reivindicat l'art des de “Comarques”, tot i que han anat desplaçant el seu centre d'operacions cap al Priorat, on es mouen des de fa tres anys.

Francesc Vidal i Montse Cortadellas són els caps visibles de l'Associació Comissariat: artistes plàstics, han exercit de programadors de concerts i d'amfitrions de tota mena de personatges interessants, molts d'ells amics, que han mostrat les seves propostes davant d'un públic de vegades minoritari, sovint abundant, i sempre encuriós: han estat capaços de combinar la música “arriscada” de l'Enfance Rouge amb la Banda de

Tambors i Bombos de Marçà, de retrobar-nos amb una versió renovada d'Il Gran Teatro Amaro –quin gran grup! També han presentat revistes (“Qui a qui, qui aquí?” és la publicació dedicada a entrevistes que editen actualment; en els anys vuitanta i noranta van elaborar els deu números de “Fenici”, que van marcar època i estil), diversos vídeos, documentals i instal·lacions, l'estrena d'una peça de Juan Crek (ex Macromassa i membre d'Olas de Cresta Blanca, que participa en molts més projectes igualment eixelebrats) amb l'Orquestra de les Mines formada per 15 clarinets, concerts de Cabo San Roque, Xavier Maristany o Pole Pole, per citar-ne alguns, una exposició de Jordi Abelló soterrada en els antics cups del celler del Masroig, i Pensiero e Dinamita, una jornada al Celler d'Álvaro Palacios a Gratallops impulsada per Marc Viaplana i dedicada a la Bomba Orsini que va esclatar al Liceu l'any 1893 (Viaplana n'ha creat 17 –són buides!, i les ha posat en 17 caixes de fusta, en homenatge als 17 anarquistes que van perdre la vida a causa d'aquesta bomba), amb la presència de Lydia Lunch i Les Aus, Eduard Escoffet, Anki Toner, Antoni Mateu, Toni Orensanz i Silvia Resorte.

Del treball de Priorat Centre d'Art també en destaquen el vessant pedagògic (Montserrat Cortadellas és assessora de l'àrea visual i plàstica en diverses escoles de la comarca

i coneix bé el treball de camp) i el recolzament a altres projectes d'interès: “Esculpir ceps”, “Idensitat” i “Última”.

Amb els anys han après a buscar-se la vida i aprofitar al màxim els (massa pocs) recursos de què disposen. Val la pena seguir-los la pista. Aquesta tardor ens sorprendran amb noves activitats. De moment hi ha prevista i encara per confirmar una actuació de Mark Cunningham (un altre vell conegut de la “No Wave” novaiorquesa) amb Josep Maria Jordana, que tindria lloc a Capçanes el proper 18 d'octubre.

Nota

(1) Extret de la web de Priorat Centre d'Art (per intentar situar-nos, amb paraules dels propis organitzadors).

Per saber-ne més:

<http://www.prioratcentredart.cat/index.htm>

Consultar aquesta pàgina és la millor manera de posar-se al dia de les activitats i de comprendre'n el concepte: és molt completa i amb un disseny impecable, marca de la casa Francesc Vidal –és clar: és un artista!

<http://comissariat.cat/asscomiss.html>

Per veure tot l'impressionant històric i descarregar material, des dels anys 80. El primer retall de premsa, extret de “La Voz de la Costa Dorada”, està escrit a màquina!!!

Receptes... Bacallà de l'horta

L'amo en Pep des Vivero

Ingredients:

4 trossos de llom de bacallà
1 tassa de farina
1 tassó d'oli d'oliva
1 manat d'espinacs
300 grams de faves pelades

12 espàrds verds
1 pebre
1 tassa de “all i oli”
sal
pebre

Elaboració:

Enfarineu els lloms de bacallà i fregir-los en una paella amb abundant

oli d'oliva ben calent. Deixeu-los escórrer sobre paper absorbent. Cogeu les verdures al vapor i condimenteu-les amb sal i pebre. Distribuiu les verdures en els plats i disposeu damunt els lloms de bacallà, el pebre tallat en tires i una cullerada de salsa “alloli”. Serviu ben calent.

Nota

Aquesta recepta va dirigida als amics que estan fent dieta per a aprimar-se. Obviament, sense alloli.

> In memoriam

Mor Horst Stowasser, militant llibertari alemany

Col·lectiu Catalunya

El dissabte 29 d'Agost de 2009 va morir a l'edat de 58 anys el nostre company Horst Stowasser, militant llibertari alemany amb qui la CGT mantenia una cordial relació i de qui vam publicar una entrevista al número 99 del “Catalunya”.

Horst ha estat actiu des de la seva joventut en el moviment anarquista i va ser un dels autors més prolífics del moviment anarquista alemany. Ha despertat interès especialment entre els joves interessats en l'anarquisme. Animador entre altres coses del Projecte A i el Projecte Eilhardshof, vinculat a la FAU, incansable agitador de l'escena local de la ciutat de Neustadt on residia,... mostrava, en el millor estil de la tradició escrita, la història, el treball i les aspiracions dels diferents corrents dintre de l'anarquisme.

Horst Stowasser era més que un autor d'èxit. Ha publicat periòdics anarquistes i revistes, i va ser en gran mesura un propagandista en el millor sentit de la vida comú i el treball.

Amb el moviment anarquista de l'Estat espanyol, com amb el de la resta del món, estava en contacte constant.

La mort Horst Stowasser suposa una pèrdua important pel moviment llibertari internacional.

Que la terra et sigui lleu, company.

